

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3511/2026
10.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Илија Петрушић, адвокат из ..., против тужене „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, Огранак „Електродистрибуција Лесковац“, чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4111/24 од 26.08.2025. године, у седници одржаној 10.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4111/24 од 26.08.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4111/24 од 26.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 4111/24 од 26.08.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потрђена пресуда Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П 5436/23 од 27.05.2024. године, којом је обавезана тужена да тужилци на име накнаде за успостављену стварну службеност проласка далековода јачине 35 kV од TS 110/35/10 kV „Власотинце“ – будућа TS 35/10 kV „Горњи орах“ – TS 35/10 kV „Састав река“ на кат.парц. ..., уписане у л.н. ... КО ..., у површини од 163 м2, на којој је установљена службеност, према сувласничком уделу тужилце од 1/3, исплати 5.160,49 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења 27.05.2024. године до исплате, као и да јој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 113.560,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП), јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе ни ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада за успостављену стварну службеност проласка далековода преко катастарске парцеле у сувласништву тужиље. Побийана одлука којом је тужбени захтев усвојен донета је применом одредбе члана 218. став 2. Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 145/2014 ...40/2021), у вези одредбе чланова 49, 51. и 53. став 2. Закона о основама својинско правних односа, на основу неспорне чињенице да је преко парцеле у власништву тужиље успостављена стварна службеност у корист тужене, постављањем далековода. Тужена посебну ревизију заснива на чињеници да је одредбом члана 106. Закона о изменама и допунама Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 94/2024 од 28.11.2024. године), који је ступио на снагу 01.01.2025. године, укинута ранија одредба члана 218. став 2. Закона о енергетици, којом је било прописано да се даном изградње електроенергетског вода успоставља заштитни појас и заснива службеност проласка електроенергетског вода у ширини заштитног појаса, а да је одредбом члана 218. став 3. тог закона, сада изричито прописано да је оператор преносног система дужник накнаде за решавање имовинских односа са власницима непокретности због простирања проводника далековода преко њихових непокретности, што је друго правно лице, ПД „Електромрежа Србије“ а.д. Београд. Међутим, доношење Закона о изменама и допунама Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 94/2024 од 28.11.2024. године), није од утицаја на ову парницу, јер је она започета тужбом поднетом пре ступања на снагу тог Закона (20.10.2023. године), имајући у виду да је прелазним и завршним одредбама Закона о енергетици („Службени гласник РС“, бр. 145/2014 ... 94/2024), прописано, у одредби члана 392., да ће се поступци који су започети пре ступања на снагу овог закона наставити по прописима по којима су започети. Битна повреда на коју ревидент у посебној ревизији указује, такође није од утицаја, јер није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 20.10.2023. године. Вредност предмета спора је 5.160,49 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**